

באר אברהם

גליון צ"ו
בלק

להפצת אור תורתנו ותולדותינו מבארו של הצדיק השפלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנהניטש זי"ע
בהרה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסערעטין סני"כ בעיר בודאפעשט

על פי הבאר

בהתקרב יומא דהילולא קדישא של רבינו הק' זי"ע, נביא כמה ידיעות מימים ראשונים אודות ההשתטחות על הציון הק' ביום היארצייט.

כפי אשר ידוע, תושבי העיר בודאפעשט יצ"ו אשר זכו לאורו של רבינו שהפציע שם בשלושת שני חייו האחרונות בין השנים תרע"ד – תרע"ז נתקשרו אליו בעבותות אהבה, ואחר שנסתלק בדמי ימיו ונטמן כבוד בבית החיים הארטאדאקסי דשם, המיכו לבוא ולהעתיר על הציון הקדוש שנודע באותן שנים כמקום תפילה מסוגל לישועות.

הד לאותם הימים אנו מוצאים בכתבי עת של התקופה בהם מסופר על העליה לציון הק' ביום ההילולא.

וכך מופיע בכתב עת (צייטונג) של המחנה הארטאדאקסי באונגארין באותן שנים בשם Zsidó Újság (בלה"ק: העיתון היהודי, ובאידיש היה נקרא "אללגעמיינע יידישע צייטונג") משנת תרפ"ז – עשר שנים להסתלקות רבינו זי"ע, בתרגום ללה"ק:

" הרבי מקנהניטש בבודאפעשט.

במהלך המלחמה (הערת המערכת: מלחמת העולם הראשונה, בה נמלט רבינו זי"ע כמו אלפי יהודי גאליצא לשטחי מדינת אונגארין) כשהרוסים כבשו את גאליצא, אחד מהרבנים המפורסמים ביותר, הרבי מקנהניטש הרב לאנגנער אברהם נמלט לעיר הבירה באונגארין, שם שהה עד שנפטר.

בנו, הרב לאנגנער משה (הערת המערכת: הוא בנו השלישי של רבינו זי"ע. לאחר שנסע בנו השני רבי אורי לארה"ב מילא הוא את מקומו על כסא רבינו זי"ע בעיר קנהניטש) ממשיך דרכו הראוי, שהוא כמו אביו מקובל ידוע ומפורסם אותו פוקדים אלפי חסידים, הגיע כעת לעיר בודאפעשט לפקוד את ציון אביו. הוא מתאכסן עם אחד מחסידיו (ככל הנראה הכוונה לגבאי) בבית ברחוב דוהאני 2."

גם בשנת תרצ"א – ג' שנים אחר כך, מצינו באותו כתב עת ידיעה אודות בואו של הרה"ק ר' משה לעיר בודאפעשט לקראת יום ההילולא, ואי"ה נביא עוד פרטים אודות זה בגליון הקרוב.

הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף (כג, כד)

אפשר לומר כוונת הכתוב על דרך מאמר הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע על מה דאיתא בשו"ע או"ח (סימן א, סעיף א) יתגבר כארי לעמוד בבוקר וכו' שיהא הוא מעורר השחר, וכתב על זה הרמ"א ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב וכו'. ולכאורה תמוה מה ראה הרמ"א להעתיק כאן עניני שכיבה שלא במקומו, שהרי בסימן זה מבואר סדר 'קימת האדם בבוקר, ולא עניני שכיבה בלילה.

ואמר לבאר הענין, כי באמת גם כוונת הרמ"א כאן היא על אודות קימת האדם בבוקר, כי הנה קימת האדם בבוקר תלוי בשכיבת לילה הקודם, שאם הולך לשכוב וללון בערב על אופן הנרצה, וקורא קריאת שמע כפי הראוי, אזי יתכן הדבר שיקום בבוקר כראוי וכיאות, אך אם האדם פנה לשכב בלילה על מיסתו כדוגמת שינת הסוס בלי דעת ותבונה ואינו קורא קריאת שמע, אזי לא יתכן הדבר שיוכל להתגבר כארי בבוקר, כי כפי שכיבתו כך תהיה קימתו בבוקר, ועל כן רק מי שהלך בלילה לשכב 'כארי' בדעה צלולה לעבודת הבורא ב"ה, הוא יוכל בבוקר להתגבר כארי לעבודת הבורא. וזה שכתב הרמ"א בלה"ק, הגה, ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב, שרצה להעיר לב האדם על ענין האמור כיצד יעלה בידו לקיים מה שכתב המחבר להתגבר כארי בבוקר, לזה אמר אם בשכבו בלילה ידע לפני מי הוא שוכב, אזי יוכל בבוקר לקום ולהתגבר כארי לעבודת הבורא. עכ"ה"ק.

ועל פי דבריו הק' יתבאר הכתוב הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא, שיתגבר האדם בבוקר לעבודת הבורא ב"ה כראוי, הנה אמר הכתוב אשר שורש הסיבה לזה הוא כי בלילה שלפני זה לא ישכב עד יאכל טרף ר"ל שקרא קריאת שמע כפי הראוי, ועל זה הדרך אמר הכתוב (בראשית מט, ט) כרע רבץ כאריה, ר"ל שפנה לישון כארי בקריאת שמע שעל המטה כראוי, על ידי כך יתכן הדבר שלמחרתו בבוקר יתקיים בו וכלביא מי יקימנו, ר"ל שיתגבר כארי לעבודת הבורא ב"ה.

(מתוך ספר נר אברהם החדש שיר"ל בקרוב אי"ה)

מבאר הישועות

מספר הרה"ח ר' יא. שליט"א מנכבדי קרתא דשופריא ת"ו:

בני שיחי' היה תקופת מה בעונת השידוכים אך משום מה התעכב הדבר במקצת. באותו זמן שמע גיסי שליט"א אודות סגולת הציון הק' המסוגל לכל הישועות ונסע עם בתו שתחי' שהיתה כמה שנים בתקופת השידוכים, ואכן זכה לראות ישועה מוחשית וביום השלושים לתפילה על ציון רבינו באה בתו בברית האירוסין בשעה טובה ומוצלחת.

זמן קצר אחר כך, החליט גם אחי הי"ו לעשות השתדלות זו ונסע להעתיך שם עבור בתו שהיתה גם היא בעת השידוכים, וגם אצלו נראתה סייעתא דשמיא מרובה וממש כששב משם הציעו לו הצעה מצויינת ולאחר זמן קצר אירס את בתו למזל טוב. משראיתי אני את בת אחותי ובת אחי שזכו למצוא את זיווגן בדרך כה קלה בכוח הצדיקים, החלטתי אף אני לנסוע לשם, וכששהיתי בחו"ל לאחו סיבה נסעתי במיוחד לעיר בודאפעשט והערתתי על ציון רבינו בתפילה ותחנונים שגם בני הבה"ח נ"י יזכה למצוא זיווגו בקרוב.

אכן החוט המשולש לא במהרה ינתק, והנה אך שבתי אל ביתי והציעו לי שוב הצעה שכבר הציעו לנו זמן מרובה לפני כן והיו בה כל מיני מניעות מכמה בחינות, וברוב סייעתא דשמיא לפתע סרו ונתתבטלו כל המניעות והמכשולות בזה אחר זה ובתוך פחות משלושים יום זכה גם בני למצוא את זיווגו ההגון בשעה טובה ומוצלחת.

לתרומות והנצחות וכל ענייני הגליון נא לפנות לאימייל

JERUSALEMBAK@GMAIL.COM

האדרעס של ציון הק' של רבינו ז"ע בעיר בודאפעשט:
Csörsz u. 55 Budapest

בשעות הלילה יש תיבה ובה מפתח בית החיים
לקבל הקוד לפתוח התיבה נא לפנות אל האימייל הנ"ל
או להתקשר +367684490 (ארה"ב)
או 972-733572398+ (א"י)

חלק מחוצאות הגליון נתגדבו לזכות
מחז"ר שלמה בן מאטיל שליט"א

העומד לימינו בכל עת
זכות רבינו תעמוד בעדו להתברך בכל מילי דמיטב

חלק מחוצאות הגליון נתגדבו לזכות
הבח"ח שמחה בנם בן שרע צירל

לזיווג הגון בקרוב
זכות רבינו תעמוד בעדו להתברך בכל מילי דמיטב

באר המעשיות

כי לא נחש ביעקב

בעיר אחת סמוכה ללאדי התגורר אברך אחד מופלג בתורה, שהיה יושב 'קעסט' על שולחן חותנו והוא ישב ועסק בתורה וחסידות. ברבות הימים ירד חותנו ממעמדו הקודם, והאברך הוצרך לעסוק במסחר לצורך פרנסתו. פעם אחת נסע ליריד וקנה שם סחורה, ובחזרתו נסע דרך היער אשר על יד העיר לאדי, והימים ימי ערב חג מתן תורה. נזכר האברך שתמיד היה רגיל לשהות בזמן זה בצל הקודש של רבו הרב בעל התניא, ונצטער מאוד על מצבו עכשיו שמונע אותו מכך, עד שהחליט לעזוב את העגלה עם הסחורה ביער וללכת ברגליו ללאדי אל הרב, וכן עשה.

הגיע האברך לשם סמוך למנחה ונכנס לבית הכנסת. כשראה אותו הרב אמר לבנו שעמד על ידו "האברך הלזה נקרא בשם חסיד במסירות נפש". הבן התפלא כי ראה שהרב עדיין לא דיבר עם האברך מילה אחת. הלך הבן ושאל את האברך לפרש הדבר, ואז נודע לו דבר המסירות נפש.

אחר ימי החג נכנס האברך אל הרב והתמרמר לפניו שהמסחר טורדו מתורה ועבודה. השיבו הרב, עצתי שתשיג איזה אכסניא עם בית מזיגה בכפר. פרנסה זו אינה טורדת. וזאתך תעסוק במכירת היי"ש ואתה תוכל לעבוד את ה' כאוות נפשך. נטל החסיד את ברכת הדרך והלך לדרכו עד שבא למקום העגלה, וראה שעומדת שם עם הסחורה.

ושר אחד נסע דרך היער וראה איך שעגלה אחת טעונה בסחורה עומדת כהפקר, ואחר כך בא האברך ועלה עליה והבין שהוא בעל העגלה. בא אל האברך ושאל ממנו האין זה עזב את העגלה בלא שמירה ביער, צחק האברך ואמר לו, אדוני, הלא כבר שלושה ימים עומדת העגלה כך ואיש לא נגע בה, וסיפר לו כל המאורע. הדבר היה לפלא בעיני השר ואמר להאברך, אני רואה בך שאתה איש כשר וישר. ובכן אציע לפניך עסק, בכפר שלי יש אכסניא ובית מזיגה ואני מוכן להשכירה לך.

ענה לו האברך כי הוא איש עני ואין לו מעות כלל לקנות צרכי המזיגה. אמר לו השר אני אתן לך כסף על כל הנצרך ובמשך הזמן תשלם לי. נתרצה האיש ונסע לביתו, מכר את הסחורה, שכר את בית המלון ונסע לכפר. והיהודים הדלים סביבות אותו הכפר הזהירו את האברך שלא ישכור את האכסניא אף שהוא מקום פרנסה, כי בשכונות אותו בית מלון דר נכרי אחד שהוא ואשתו מכשפים גדולים, וכל מי שדר במלון זה אינו מוציא שנתו ח"ו ולכן הוא ריק. אמר להם האברך: אני איני מתיירא כלל מהמכשפים, כי רבי הקדוש ציווה לי שפרנסתי תהא מבית מלון זה. כלום יתן לי הרב פרנסה שאמות ממנה ח"ו. האברך הצליח מאוד בעסק האכסניא והמזיגה ונתעשר ולאחר כמה חדשים כבר פרע להשר את כל הכסף שלוה ממנו.

כעבור חצי שנה התחיל האברך להרגיש שהוא חולה, ומיום ליום הלכה מחלתו וגברה עליו עד שכמעט ולא יכל ללכת ברגליו. מיד הבין שזהו מעשה המכשף ומיהר לנסוע אל הרב. הוא בא ללאדי בערב השבת בפרשת בלק. בליל שבת היה חלוש ביותר ולא הלך לבית הכנסת. בבוקר התחזק מעט והלך לתפילת שחרית של הרב. הרב היה נוהג לקרות בעצמו בתורה. כשהגיע לחמישי ציווה הרב שהאברך יעלה לתורה. הדבר היה לפלא בעיני הקהל כי לא היתה דרכו של הרב להורות מי יעלה לתורה, ובפרט שהרב לא ידע מבואו של האברך כי נתאחר בבואו לתפילה.

כשעלה האברך לתורה נתלהב הרב עד למאוד וקרא הקריאה בדביקות נפלאה, וכשהגיע לפסוק "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל" החזיר ראשו לאחור, פניו נעשו כלפיד אש ועיניו בולטות, כדרכו בקודש בעת עליית נשמה, וקרא הפסוק כמה וכמה פעמים בדביקות עצומה.

האברך נסע לביתו ובדרך הרגיש שהוא בריא אולם. כשהגיע קרוב לביתו אמרו לו היהודים הדלים שם, האם שמעת מה ארע לשכניך המכשפים? באה על שניהם מיתה חטופה ברגע אחד. שאל אותם מתי היה הדבר, ואמרו לו בשבת בבוקר. אמר להם האברך, ואני הרגשתי זאת בשעה שעליתי לתורה בלאדי.

(סיפורי חסידים)